

“ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನಿಮ್ಮದು ಆತ್ಮೀಯ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ, ತಾವು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು, ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ-ಏಳುತ್ತಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ”

ಪುಶ್ಪಿ: ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸದಾ ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ? ಸದಾ ಸ್ಥಿರವಾದ ಖುಷಿ ಇಲ್ಲದಿರಲು ಕಾರಣವೇನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾರು ಹಲೆಯ ಜಗತ್ತು, ಹಲೆಯ ಶರೀರದಿಂದ ಮಮತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಸ್ಥಿತಿಯು ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಖುಷಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಭವಿಷ್ಯದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಖುಷಿ ಕಾಯಂ ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಗೀತೆ: ನಾವು ಅವರ ಮಾರ್ಗದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಈ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಿನಃ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಎಂದೂ ಪ್ರಜಾಪಿತನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪಿತನೆಂಬ ಹೆಸರು ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಯಾರು ಇದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಈಗ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಂತಾನ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಪ್ರಜಾಪಿತನ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಯಾರಾದರೂ ತಂದೆಯಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ! ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ನಮ್ಮ ತಾತ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದರೆ ಹಲೆಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಲೆಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ತನುವೂ ಹಲೆಯದಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಹೊಸ ಶರೀರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ನೋಡಿ. ಇದು ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನ ಹೊಸ ಶರೀರವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಸ್ವರ್ಗ ಹೊಸ ಜಗತ್ತು, ಹೊಸ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಹೊಸ ಜಗತ್ತು ಇತ್ತು ಅದೀಗ ಹಲೆಯದಾಗಿದೆ, 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರದು ಪೂರ್ಣ ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. ಯಾರು ಪೂರ್ಣ 84 ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯ ತನಕ ಪಾತ್ರವಿದೆಯೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ 84 ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮೊದಲು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಮನುಷ್ಯನ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರದೇ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವಂತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಚ್ಛ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ರಚಯಿತ ಹಾಗೂ ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬೇಹದ್ದಿನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಅವಿನಾಶಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ..... ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ಡ್ರಾಮಾದ ಆಟ ಹೇಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳೇ, ಇದಂತೂ ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ, ತಾವು ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರು ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ವಿಮಾನಗಳು ರೈಲುಗಳು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿರುವುದು ಬಂದಿದೆ. ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಡೆಯುತ್ತಾ - ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ವ್ಯಾಕುಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಕೆಲವರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ದ್ವಾಪರದಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಭಗವಂತನನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ಜಡ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಜಡ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಿವಲಿಂಗ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಜಡ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಜಡ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಯಾರು, ಯಾವಾಗ ಬಂದಿದ್ದರು, ಯಾರದೇ ಜೀವನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಶಿವ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರ ನಾಮ-ರೂಪವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾಯಲೋಪವಾಗಲೇಬೇಕು. ಈಗ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಸುಖ ಸಾಗರ. ಸಾಗರನಿಂದ ಈಗ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಈಗ ಸಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಮರನಾಥನೂ ಸಹ ಶಿವತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಜಿನಿಂದ ಲಿಂಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಲು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆತ್ಮೀಯ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ

ಶರೀರದ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ- ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ಸ್ಮೃತಿ ಬಂದಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಾವು 84 ಜನ್ಮಗಳು ಹುಡುಕುತ್ತಾ-ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದಲು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜಗತ್ತು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಲೇಬೇಕು. ವೃಕ್ಷವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸತೋ-ರಜೋ-ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಮೊದಲ ನಂಬರ್‌ವರನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಂಬರ್‌ನ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದರು, ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿಯೇ(ಬ್ರಹ್ಮ) ಮತ್ತೆ ಶಿವ ತಂದೆಯು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರೇ ಮತ್ತೆ ನಂಬರ್‌ನ್ ಆಗಬೇಕು. ನಂತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾತೆಯರಿಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಂತರ ನಾರಾಯಣ. ಮಾತೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಮುಂದಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತೆಯರು ಸದಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷರೆಂದೂ ಪತ್ನಿ ವೃತ್ತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಂದೇ ಮಾತರಂ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ತಂದೆಯವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮಾತೆ ಗುರುವಾಗದೇ ಯಾರ ಉದ್ಧಾರವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳಂತೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕಲಿಯುಗ ಘೋರ ಅಂಧಕಾರವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಗುರು-ವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಹರಿದ್ವಾರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿರುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಂದಿರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಮಂದಿರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಆತ್ಮ ಹಾಗೂ ಶರೀರ ಎರಡೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಶರೀರವು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ತತ್ವವೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾವು ದೇವತೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಸನ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ, ಅದು ರಜೋಪ್ರಧಾನ ಸನ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಂದೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಅದು ಶಾರೀರಿಕ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ, ಇದು ಆತ್ಮೀಯ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಚಿತ್ರವು ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ, ಇವರು ರಾಜಯೋಗದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಮೇಲಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಆತ್ಮಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತ ರಾಜ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿರು, ಈ ರೀತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು ಹಳಬರಿಂದ ಹೊಸಬರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು, ಇದಕ್ಕೆ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಅಥವಾ ಕಾಯ ಕಲ್ಪತರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಇವರು ಆತ್ಮೀಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ರಾಜಯೋಗ ಬಲದ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದರು. ತಂದೆಯು ರಾಜಯೋಗ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ತಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆ ಅಥವಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಕೇವಲ ತಾವು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ಓಡುತ್ತೀರಿ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ತಂದೆಯ ಕೊರಳಿನ ಹಾರವಾಗುತ್ತೀರಿ. ತಾವು ಈಗ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಸುತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಶಾರೀರಿಕ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕರ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಸಮಯ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹರಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ, ಬಹಳ ಕೊಳಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವವರು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದೆ, ಏನೂ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸದಾ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಇವರು ಆತ್ಮಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಮುಖದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ, ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿದೆ, ನಾನು ಆತ್ಮ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನಾತ್ಮ ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮವು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಸಹ ಆತ್ಮರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ - ಹೇ! ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳೇ, ಆತ್ಮಗಳೇ ಈಗ ನೀವು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾಗದೇ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಆತ್ಮವು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಆತ್ಮ ಸತೋ-ರಜೋ-ತಮೋಗುಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರವೂ ಸಹ ಸತೋ-ರಜೋ-ತಮೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸತೋಪ್ರಧಾನರಿಗೆ ಪಾವನರು, ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಗೆ ಪತಿತರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಆತ್ಮರು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಗಲಿ ಬಹಳ ಸಮಯವಾಯಿತು..... ಈಗ ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ (ಪರಮಧಾಮ) ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮ ಹಾಗೂ ಪರಮಾತ್ಮರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಕ್ಷತ್ರದಂತಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮದ ಪ್ರವೇಶತೆಯು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಸಹ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ಪ್ರೀತಿಯ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಭಕ್ತರು ಆರಾಧನೆ, ವಂದನೆ, ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ದುಃಖಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಂತಿಧಾಮ ಎಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮುಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಿರ್ವಾಣಗೈದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಬಹಳ ಬರುತ್ತವೆ. ತಾವು ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಮಾಯೆಯು ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯು ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಖುಷಿಯ ನಶೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಖುಷಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖುಷಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ಬುದ್ಧಿಯೋಗದಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಾವು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಯೆಯು ಪದೇ-ಪದೇ ಮರೆಸುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಗೃಹಸ್ಥ-ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತು, ಹಳೆಯ ಶರೀರವಲ್ಲದರಿಂದ ಮಮತೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಮೊದಲು ತಾವು ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕು. ನಂತರ ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ನಂತರ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವಿರುತ್ತದೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಇಲ್ಲಿನ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಂತರ ತಾವು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ತಾವು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀರಿ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪುರುಷಾರ್ಥವೂ ನೆನಪಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಲಬ್ಧ ಎರಡೂ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾವು ವರ್ತಮಾನ, ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಮೂರೂ ಕಾಲಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಆತ್ಮೀಯ ಯಾತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಶಾರೀರಿಕ ಯಾತ್ರೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾರೀರಿಕ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಆತ್ಮೀಯ ಯಾತ್ರೆ ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ನಂತರ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಸನ್ಯಾಸದಿಂದ ಆತ್ಮ ಹಾಗೂ ಶರೀರವೆರಡನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತು ಹಾಗೂ ಹಳೆಯ ಶರೀರದಿಂದ ಮಮತೆಯನ್ನು ತುಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಮೂರೂ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ತಮ್ಮ ಚೆಹರೆರೂಪಿ ದರ್ಪಣದ ಮುಖಾಂತರ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ಯೋಗಿತ್ವ ಆತ್ಮ ಭವ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿರುತ್ತದೆ ಅದರ ಹೊಳಪು ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬರುವುದು. ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಬೇಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಂತೂ ನನ್ನದು ಬಹಳ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿಯ ದರ್ಪಣ ಚೆಹರೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಮುಖವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ನೀವು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹಾ ನಮ್ಮ ಯೋಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನಾವು ಸದಾ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಚೆಹರೆ ಉದಾಸರಾಗಿದ್ದರೆ ನೋಡಿದವರು ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. “ಪಡೆದು ಬಿಟ್ಟೆನು” ಈ ಖುಷಿಯ ಹೊಳಪು ನಿಮ್ಮ ಚೆಹರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರಬೇಕು. ಒಣ ಚೆಹರೆ ಕಂಡು ಬರಬಾರದು, ಖುಷಿಯ ಚೆಹರೆ ಕಂಡು ಬರಬೇಕು, ಆಗ ಹೇಳಲಾಗುವುದು ಯೋಗಿತ್ವ ಆತ್ಮ.

ಸೋಲಗನ್: ಯಾವಾಗ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವ, ಸರಳ ಮಾತು, ಸರಳತಾ ಸಂಪನ್ನ ಕರ್ಮ ವಿದ್ವಾನ್ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

